

ปรัชญาสมัยรุ่งเรือง

จัดทำโดย

สามเณรกฤษดา เกตุพันธ์ 6310210211002

นำเสนอ

อาจารย์พระครูธรรมธร มะลิน กิตฺติปาโล, ผศ.

อาจารย์สอนประจำวิชาปรัชญาตะวันตก PH2003

ปรัชญากรีกสมัยเริ่มต้นมาสิ้นสุดที่เดมอคริตุส
 ปรัชญากรีกสมัยรุ่งเรืองมีศูนย์กลางอยู่ที่กรุง
 เอเธนส์ มีความเจริญก้าวหน้าถึงขีดสุด
 เพราะผลงานทางปรัชญาของโสกราตีส

พลาโต และอาริสโตเติล นักปรัชญาสมัยต้นเป็นนักปรัชญาสายธรรมชาติ
 เพราะสนใจอยู่กับปัญหาของการเกิดของโลกหรือปฐมธาตุของโลก เป็นสิ่ง
 ที่ใกล้เคียงมนุษย์มาก

โปรแทกอร์ัส

(*Protodoras* พ.ศ.63-133)

โปรแทกอร์ัสเกิดที่เมืองอับเดรา อันเป็นที่กำเนิดของเดมอคริตุส โปรแทกอร์ัสบำเพ็ญตนเป็นโซพิสท์ผู้ท่องเที่ยวสอนศิลปวิทยาการไปตามสถานที่ต่างๆ โปรแทกอร์ัสเขียนหนังสือเรื่อง “ว่าด้วยเทพเจ้า (On the Gods)” หนังสือนี้ขึ้นต้นด้วยประโยคที่ว่า “เมื่อพูดถึงเทพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าไม่อาจยืนยันว่าเทพเจ้ามีจริงหรือไม่” คำพูดนี้ทำให้ซางเอเธนส์ไม่พอใจโปรแทกอร์ัสลบหลู่เทพเจ้า หนังสือนี้ถูกเผา โปรแทกอร์ัสหนีออกจากกรุงเอเธนส์ไปเกาะซิซิลี แต่ได้จมน้ำตายระหว่างทาง

โซคราเต็ส

(Socrates ก.ค.ศ. 470– 399)

ท่านสังเกตเห็นว่าถ้าปล่อยให้ลัทธิโซฟิสต์แพร่หลายคนเราจะไม่มีจุดยึดเหนี่ยว ถ้าไม่มีมาตรการตายตัว ใครอยากทำอะไรก็ทำได้ และต่อไปในภายหน้าคนเหล่านั้นก็จะถือโอกาสกดขี่ผู้อื่นให้อยู่ใต้อำนาจตนตามสบาย คนที่ฉลาดก็จะเอาเปรียบคนโง่ ทุกคนจะแข่งขันกันคุมอำนาจอย่างไร้ความรับผิดชอบ ดังนั้นท่านจึงสนทนาฟังความคิดเห็นแล้วหาทางเปลี่ยนแนวความคิดที่ผิดของบุคคลเหล่านั้น ด้วยความที่ท่านเป็นคนที่มีความสุขุมรอบคอบและเจ้าปัญญา จึงทำให้ตัวของท่านเป็นคนที่มีชื่อเสียงในเวลาต่อมา

(Aritotle ก.ค.ศ. 384—322)

ท่านเป็นศิษย์ของปลาโต และเห็นด้วยกับอาจารย์ตอนแรก

ต่อมาได้เกิดปัญหาขึ้นมาว่า “จะอธิบายสิ่งสากลได้

โดยไม่ต้องอ้างโลกแห่งมโนคติไม่ได้หรือ” เพราะโลก

แห่งมโนคติของอาจารย์เป็นเพียงสมมติฐาน ซึ่งไม่มีอะไร

ยืนยันว่าต้องมีจริง อาริสโตเติลคิดว่าสิ่งสากลมีได้อยู่ใน

โลกต่างหาก แต่อยู่ในโลกแห่งผัสสะของเรา

หมายถึงอยู่ในหน่วยเฉพาะทุกหน่วยคือ สิ่งสากล

เรารู้ได้โดยถอดสิ่งสากล เอาส่วนที่เหมือนกันออกมา สิ่งสากลจึงมีได้เป็นอยู่อย่างเป็นเอกเทศ แต่มันมีอยู่จริงในสิ่งเฉพาะหน่วย ดังนั้นจิตของเราสามารถถอดออกมาเป็นความรู้ได้ และสามารถรู้ได้ตรงกันหมดทุกคนด้วย แนวความคิดของอาริสโตเติลนี้มีว่า คนเราจะมีกิเลสหรือไม่มีกิเลสก็ไม่ใช่วิธีเรื่องสำคัญอะไร เพียงแต่ใช้วิธีให้ถูกเท่านั้น ก็จะทำให้เห็นความจริงมาตรฐานได้ตรงกันทุกคน

สรุป

ปรัชญากรีกสมัยเริ่มต้นมาสิ้นสุดที่เดมอคริตุส ปรัชญากรีกสมัยรุ่งเรือง มีศูนย์กลางอยู่ที่กรุงเอเธนส์ มีความเจริญก้าวหน้าถึงขีดสุด เพราะผลงานทางปรัชญาของโสกราตีส พลาโต และอริสโตเติล นักปรัชญาสมัยต้นเป็นนักปรัชญาสายธรรมชาติ เพราะสนใจอยู่กับปัญหาของการเกิดของโลกหรือปฐมธาตุของโลก เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวมนุษย์มาก เมื่อเข้าสู่ยุครุ่งเรืองของปรัชญากรีก นักปรัชญาสมัยนี้สนใจปัญหาในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ซึ่งเป็นปัญหาที่ใกล้ตัว

ปัญหาที่ใกล้ตัวมนุษย์กลายเป็นหัวข้อถกเถียงในหมู่นักปรัชญาด้วยอิทธิพลของนักคิดกลุ่มโซพิสต์

คำว่า “โซพิสต์” แปลว่า ครู ในสมัยที่ปรัชญากรีกรุ่งเรือง โซพิสต์ได้แก่ครูผู้จาริกไปตามนครรัฐต่างๆ ของกรีก เพื่อสอนศิลปวิทยาการ โซพิสต์เป็นครูที่ไม่มีโรงเรียนเป็นหลักแหล่ง การสอนของโซพิสต์มีการเก็บค่าเล่าเรียน คนที่จะเรียนกับโซพิสต์ได้นั้น ต้องเป็นคนที่มั่งเงินพอถึงจะได้เรียน วิชาที่สอนมีหลายวิชา เช่น ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ ปรัชญา และ

วาทศิลป์ วิชาที่คนนิยมเรียนมากที่สุดคือวาทศิลป์

จบการนำเสนอ
ขอรับ 😊 😎 😄

กะผมเอามาจากที่นี่ขอรับ

<https://dhrammada.wordpress.com/category/western-philosophy/%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%84%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%8A%E0%B8%8D%E0%B8%B2%E0%B8%95%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%81/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%8A%E0%B8%8D%E0%B8%B2%E0%B8%95%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%81%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%84%E0%B9%82%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%93/%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B9%82%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%93%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%87/>